

Милован Данојлић

ПРИЗОРИ

ПРИЗОРИ У ЧАСУ ЗАЛАСКА СУНЦА

Нејасно пророчанство нашло је јасан израз:
Од земљотреса остаде трептај брезе.
Век се сад бави оглоданом коском;

У часу тишине и предвечерње језе
Заборављамо куда смо пошли, а излаз
Изједначен је с падом, пад с муњевитим скоком.

Ако је то стварна повест, њен приказ
Нек пишу књишки пацови... Овамо штাকে, протезе,
Да заложимо ломачу, а оловом и воском

Да запушимо уши и затрпамо безизлаз!
Смрт је заводница која иза лепезе
Повирује једним, незатвореним оком

Па мерећи оно што носимо јој у мираз
Смишља најбољи час и место да нас превезе
Онамо где ништа не касни за својим роком.

У ПРАСКОЗОРЈУ

То није зора, то је предзнак
Светлости у светској руни:
Са тамним дрвећем сам једнак,
Од звери сам нижи и глушљи.

Скиче вратнице, ко прасад,
Мрак коти утваре чудне;
О, кад бих могао, најзад,
Да не будем, и будем свугде!

КЛОКОТ У СВАНУЋЕ

Пре сунца креће извор; гргољи, ко да
Није ту, ни сада, већ у древној прошлости;
Здравље шљунка што га испира вода

Бриди у зубном корену, у живцу испод покости:
Клокот, старији нег роштво и слобода,
Започет у отпору, свршава у кроткости;

И учи: што није твоје, то било коме враћај;
Јужњак је прошао кроз душнике детиње;
Ни себи ни другима не даји никакав значај

Једно су дневне, друго ноћне светиње.
Нем и глуп, мрак предано слуша плач тај:
Њишу се шуме, плаветне аветиње.

ШУМА ПОД КИШОМ

Цикћу славуји у капљама кише,
Душа воде искри се ко перла,
И тражи, у светлости, оно што је чишће

Од саме чистоте; нешто, чему се вера
Цела поклања, док опрано лишће
Распето измеђ југа и севера,

Блеска, искоса, окренуто више
Земљи, нег небу: лист је попут пера
Које, дрхтећи, повест шуме пише –

А ветар дебла ко говеда тера
Заједно, у понор, где се лакше дише;
У свакој капи сева чиста мера.

ЗАВРШНИ ПРИЗОР

У небо одоше цветне ресе,
А ветар, утростручене брзине,
Једини остаде у пустој пољу

Да гања подеротине и окрзине;
На крају века ево, све се
Поцепало као најлонске кесе,

Што зврје, дуж реке и врзине,
Цвилећи, ко свиње кад их кољу;
(И речни ток сад у кризи је...)

Праслика, паслика: где је разлика?
Пластика: јалова фантастика.
Ни дашак да се излије из низије...

Нека је проклет ко први поче
Да прави ултрапас и шпер-плоче,
И кевће преко Телевизије!